

QUÆSTIO MEDICA.

QUOD LIBETARIIS DISPUTATIONIBUS
manè discutienda in Scholis Medicorum
die Jovis 3. Decembris.

M. FRANCISCO MAILLARD, Doctore
Medico, Præside.

An Heroùm virtus in Sobole?

I.

PARUM esset Heroas litare gloriæ, nisi lita-
rent & veneri; magnas inter opes sunt ino-
pes, dum carent prolis ornamento. Quid
illis proficit animi præstantia, quid robur corporis,
quid in rebus agendis summa felicitas, si desideren-
tur Liberi gentilitiæ virtutis hæredes, & assertores
potestatis? Expedit itaque fortes succedere fortibus:
hi scilicet amplitudinem sui nominis egregiè susti-
nent. Quam sortem nobilium, cui tandem causæ
ascribamus? An honoris studio, quod ut viris gene-
re illustribus innatum est, sic iis potentissimum so-
let esse ad res arduas incitamentum? An exemplis
domesticis, quæ nepotes avitæ claritatis admonent,
quæque, ut æmulari gloriosum est, sic negligere
turpissimum? Hanc sibi laudem natura potissimum

2

vindicat; atque illud est, cur indolis paternæ semina transfundit in natos, nec indignâ sobole generosum dedecorat sanguinem.

II.

COMMUNIS hæc rerum parens similitudinis amantissima est; eam perpetuò retinet in omni genere viventium. Si medias inter segetes infelix lolium luxuriat aliquando, si Cervus ex Leone nascitur; illud non fit naturæ culpâ, sed alienâ. Multa sunt, quæ perturbant generationis opus, multa quæ perficiunt: illinc foetus ab effectuore differentia, hinc inter utrumque similitudo, sic avis avem, lupo lupum procreat; nec minori gaudent similitudine plantarum propagines, inter se foliis, semine, fructibus quàm benè conveniunt! Senna sennæ quid interest? Hujus & illius par undique ratio, color idem, sapor similis, odor minimè diversus. Ab hac lege non recedunt lapides & metalla, quæ vivere non immerito dixeris: Æs ab ære, filix à filice quid discrepat?

III.

QUOD igitur Natura nusquam non efficit, hoc ipsum cur non assequeretur in hominum specie? Cur imaginem patrum non effingeret in posteris? Itâ sanè, spirat in prole genitor, ejus in vultu cernitur, auditur in voce, in factis agit. Inde inflammatus ille parentum in filios, atque inflammator idem in nepotes amor. Amant illi nimirum non tam Liberos, quàm semetipsos in Liberis, maximè que in nepotibus vitæ suæ propagationem. Expediat aliquis, quamobrem ille patris, hic avi, is atavi mores

tantâ laude referat; ex quo, aliqui nævos, cicatrices alii, nonnulli morbos traxerint à genitoribus. Tot similitudinum causa non alia profectò, quàm communio sanguinis. Hinc expecta fatuos à fatuis, Heroës ab Heroibus.

IV.

HEROS est, qui præstat corporis & animi viribus. Dotes illæ nascuntur magis, quam finguntur. Earum ad excellentiam apprimè conferunt eximia partium consimilium temperies, organicarum perfecta conformatio, omniumque positus, & consociatio laudabilis. Tàm præclara naturæ munera, cum valido parentum semine, posteritati propagantur. Salax iste fluor heroùm quâsi compendium est, ab illis haurit quidquid habent nobilioris succi, spiritûsque vegetioris: hic summus est generationis opifex, ille materies. Materiem hanc in primâ conformatione spiritus agitât in utero, diducitque citrà fermenti consortium. Tùm particulæ, quæ confusæ latent in sinu seminis, ob ingenitos quos obtinent motus itâ sese expediunt, ut singulæ migrent ad effingendas partes iis planè consimiles, à quibus effluxerant. Hinc qualis in homine generante constitutio corporis, talis & in genito: pariter, animus in utroque similis est propter similia quibus utitur organa.

V.

ATQUE hæc similitudo, parentum commune votum est, Liberorum tota felicitas. Proinde, Naturæ sacra faciant excellentes viri; Pensum hoc

absolvant expediti negotiis, mox daturi progeniem præstantissimam. Id operis totum postulat hominem. Qui molli brachio venercos eunt in amplexus, nec sunt Heroës, nec Heroïca prole decorantur. Quapropter, si nobile par amantum jungatur ardore mutuo, speranda est grata nuptiarum messis, pretiosum pignus amoris, & illustres Heroïum reliquiæ. Undè sapientia præcox in Heroïum filiis? Unde membrorum firmitas, eâ præsertim ætate, quæ floris instar quàm pulchra, tam tenera est & imbecilla? Unde Liberi Principes adeunt hæreditatem paternæ virtutis, etiam vivo parente? nisi quia, quod reliqui fiunt, gignuntur ipsi, & quod cæteri discunt, id à procreatoribus nascendo exprimunt.

Ergo Heroïum virtus in Sobole.

Domini Doctores Disputaturi.

M. Franciscus le Rat.
M. Ludovicus Labbé.
M. Andreus Anguchard.

M. Franciscus Girard.
M. Iosephus Thomasseau.
M. Ludovicus Poirier.

M. Dionysius Puy'ou, rei her-
bariæ Professor.
M. Joannes Bapt. de Reveloin.
M. Edmundus Charrier.

Proponēbat Parisiis FRANCISCUS PICOTE' DE
BELESTRE, Parisinus, Baccalaureus Medicus.
A. R. S. H. 1682.

Apud Franciscum Muguet, Regis & Facultatis Medicinæ Typographum.